

## Kávés hadimilliomosok bojkottálták a Délmagyarországot

Néhány hadimilliomos kávé és vendéglős bojkottmozgalmat indított a *Délmagyarország* ellen. Az „előkelő” kávésoknak kellemetlen igazságokat mondtunk, amiket nem tudtak elviselni. A *Délmagyarország* gyakran szóváltette róluk, hogy nem tartják be az árszabást, hogy kielégíthetetlen kapzsisággal sarcolják a közönséget s hogy a szigorú országos tilalom ellenére alkalmat adnak a részegeskedésre.

A drágítást főleg olyanok sanylik meg, akik a vendéglősök, kávésok konyháira kényszerültek. Ezek nem győztek a háború alatt, sem azóta eleget panaszkodni arról, hogy az egyre silányabb ételekért szinte napról-napra magasabb árakat követeltek tőlük. A vendéglősök meg a kávésok a legmohóbb hadimilliomosok társaságának valóban nem váltak szegényekre!

Az alkoholtilalom állandó megszegését sem nézhetjük el nekik, ha súlyos kötelességmulasztás terhét nem akartuk magunkra venni. A részegeskedés ma nemcsak árka káros, akit rávisz a szenvedélye s akinek arra vakmerően nyereszkeskedő korcsmárosok és kávésok módot adnak, hanem káros lehet mindannyiunkra. A mai zavarosban, mint mindenki beláthatja, dühös részegesek sok minden bajt okozhatnak. Hisz még mindig a le nem csillapult tömegindulatok lázas napjait éljük!

A *Délmagyarország* a kevés és már réggen milliomos kávésok és vendéglősök *tul-ságba burjánzó* érdekei ellen védelmezte a közönség, *tehát a sok ezrek érdekét*. Nem az ellen volt kifogása, hogy a vendéglősök és kávésok nagyobb árakat szabtak, mert megdrágultak az árak, hanem az ellen, hogy az előkelő testület aránytalanul drágított, hogy *uzsoraárakat* szedett a közönségtől. S fölháborodott azon, hogy mikor a Munkástanács beavatkozása helyreállította a vendég-

lőkben meg a kávéházakban az ár és áru között a helyes mértéket, akkor a kiváló testület úgy szerzett „kárpótlást”, hogy liliputi mértékre szállította le a porciót. Pedig négy papírszeletnyi szalámi nyolc koronáért, vagy két papírszeletnyi négy koronáért — az ököletesen egyre megy.

Az előkelő hadimilliomosok testülete erőszakkal, megfélemlítéssel dolgozik. Ezzel szeretné elnémitani az igazságot. Mindent elhallgatni, ami kellemetlen, ez volna az ő szemükben is a derék ujság vezérő elve! Csakhogy nem lehet mindent elhallgatni! *Folytatni fogjuk* a közönség érdekében kötelességszerűleg vállalt munkánkat. Ez érdekek védelmében továbbra is éberen fogjuk figyelni az előkelő s kevésbé előkelő kávésok és vendéglősök dolgait. Nem fogunk ezután sem szemet hunyni, ha az előkelők drágítanak, hazárdjátékoztatnak, vagy zárórán túl mulatoztatják a vendéget, sem akkor, ha jó öreg kocsmárosok nem tudják megtagadni a borókát olyanoktól, akik szépen kérnek és még szebben fizetnek.

A kávéházi vendégek természetesen megbotránkozással és nem épen hallgatagon vették pönteken tudomásul, hogy a vendéglősök és kávésok *rajtuk* állanak bosszút, amiért mi nyíltan álljuk a harcot a kávéházi uzsoraárak letöréseért s a teljes alkoholtilalom további fenntartásáért... Nem minden kávéos csatlakozott a bojkottmozgalomhoz. Jelenző módon éppen a legelőkelőbbeknek fáj, hogy nincs a közönség teljesen kiszolgáltatva nekik és hogy az emberek lerészegítésével nem áshatják alá még jobban az amugy is minimumra csökkent közbiztonságot. A mozgalom élén például *Sáhermann* Kálmán, a Tisza-kávéház tulajdonosa áll és legagresszívebben a *Kass* viselkedik.

## A Néptanács első ülése.

— 25.000 korona évi hozzájárulást szavaztak meg a Munkásbiztosító tüdőbeteg gondozójára. — 30 százalékkal emelték a bérkocsi-tarifát. —

(Saját tudósítónktól.) Négy óra előtt öt perccel, amikor a tanácssterembe beléptünk, mindjárt sejtettük, hogy közgyűlési este készül. Egyedül Kormányos Benő volt a teremben és éppen a télikabátját akasztotta fel. Közben egymás után érkeztek meg a Néptanács tagjai, akik idegenül néztek Kormányosra. Nem tudták, mit keres ott, amikor a közgyűlés már kimult és ezentúl a Néptanács tagjai fognak dönteni a közügyekben. Hamarosan kiderült, hogy tévedés van a dologban. Kormányos az árvizsgáló bizottság ülésére akart menni, a mit a polgármester szobájában tartottak meg. Amikor megtudta, hogy rossz helyen jár, nagybusan félvállra vetette a kabátját és elballagott.

A Néptanács első üléséről, amelyen a tagok teljes számban megjelentek, a következő tudósításunk számol be:

(Szükségmunkák, 250 kislakás építése.)

Dr. *Dette* János kormánybiztos megnyitja az ülést. — Tisztelt Néptanács! — mondja. Ennek a városnak az életében, ennek a városnak, amely olyan örömmel csatlakozott az októberi forradalomhoz, történelminek szeretném nevezni azt a pillanatot, amikor a Néptanács első ülését megnyitom. Szeg-

ed város dolgozó társadalmának képviselői vannak itt együtt. Mögöttünk a múlt, amelyhez sohasem lesz visszatérés, előttünk a jövő fejlődés útja. Feladatainkkal tisztában vagyunk. A munka megbecsülése, a termelő tőke megvédelmezése minden anarchiával szemben, egymás megbecsülése azok az elvek, amelyekel szem előtt kell tartanunk. Ha ezeket teljesítjük, eleget teszünk kötelességeinknek. Törhetetlen hittel fogjuk a munkához, uraim!

A Néptanács eljenzéssel fogadta a kormánybiztos megnyitóját, amely után *Szabó* János, a szociáldemokrata párt elnöke szólalt fel. A párt legmeszebbmenő támogatásáról biztosította a Néptanácsot.

*Taschler* Endre azt javasolja, hogy a Néptanács a közgyűlési szabályok szerint kezelje az ügyrendet. *Taschler* nehezen tudja megszokni a Néptanácsot, állandóan tisztelt közgyűlésnek titulálja, de azért senki sem sértődik meg.

Kezdődik a munka. *Bokor* Pál a szükségmunkák végrehajtásához szükséges négy millió korona költség fedezetére tesz javaslatot. A már megszavazott 20 millióból kéri fedezni. Beleegyeznek, mert így munkához jutnak a munkanélküliek. Ugyancsak *Bokor* javaslatá-

ra 250 kislakás építési költségéről is gondoskodott a Néptanács, illetve tett javaslatot a kormánybiztosnak, kiengedte az obligóból a kislakás-szállítási bérletgazdálkodást, végül pedig kedvezményes áron átengedett 72 hold földet a Baktóban a szegedi kertészek földbérleti társulatának konyhakertészeti célokra.

Dr. *Temesváry* Géza dr. *Bakos* Nándor gyógyszerfárgendélyezési kérvényét ismergeti. Dr. *Bakos* Szeged-felsőtanára kért engedélyt a minisztertől. Tekintettel arra, hogy a legközelebbi gyógyszerár Kisteleken és Sándorfalván van, véleményezni kéri az engedély megadását. Dr. *Wolf* Ferenc is ilyen értelemben szólal fel. A Néptanács elfogadja a javaslatot.

(A munkásbiztosító tüdőbeteg-gondozója.)

Dr. *Temesváry* a bérkocsisok kérelmét re ferálja. A bérkocsisok tudvalevőleg a jelenlegi tarifa 200 százalékkal való felemelését kérték és azt, hogy újabb bérkocsi iparengedélyt ne adjanak ki. Az előadó maximum 30 százalékos áremelést javasol.

Dr. *Kállai* Emil azt ajánlja, hogy ha valamelyik bérkocsist jogerősen elítélik, úgy az a régi viteldő szerint legyen kötelez juvarozni.

*Vajas* József a takarmány drágaságáról beszél. Én ugyan soha se használok bérkocsit, — mondja és gyorsan hozzátesszi — hála Istennek. Ebből meg lehet állapítani a véleményét az ügyről.

Több felszólalás után a Néptanács az előadó javaslatát fogadta el.

A Munkásbiztosító pénztár tüdőbeteg-gondozó intézetet akar felállítani. A városi tüdőbeteg-gondozó felszerelésének átengedését és évi 25.000 korona hozzájárulást kér. Dr. *Gaál* Endre nem pártolja a kérelmet, mert szerinte előbb a városi tüdőbeteggondozót kell fejleszteni.

Dr. *Holló* Jenő kijelenti, hogy a Munkásbiztosító nem adja ki a kezéből a tüdőbaj elemi védekezés lekiúzdását. Tudomása van arról, hogy a tiszti főorvos erre a célra 120.000 koronát gyűjtött. Ez az összeg sem juthat másnak, mint a pénztárnak, amelynek ebben a kérdésben a Munkástanács is a háta mögött áll. Követeli a város évi 25.000 koronás hozzájárulását.

Dr. *Wolf* Ferenc sajnálja, hogy ez a mozgalom hatalmi kérdéssé csúszosodott ki. Ismereti az egész mozgalmat. A Néptanács nagy figyelemmel kíséri az előadást, kivéve *Taschler*t, aki nagy lelki nyugalommal olvassa az egyik helyi lapot.

*Wallisch* kéri, hogy ne a formákhoz ragaszkodjanak és a kért összeget adják meg.

Dr. *Somogyi* Szilveszter örömmel látná, ha a Munkásbiztosító felállítaná a gondozót. De csak akkor, ha azt nemcsak a munkások vehetnék igénybe, hanem mások is.

*Pálty* Dániel, dr. *Becsey* Károly és *Munkácsi* István felszólalása után dr. *Holló* kijelenti, hogy *mindenki* kezelheteti magát a gondozóban.

Ezután dr. *Gaál* Endre annak dokumentálására, hogy milyen sokat foglalkozott már ezzel a kérdéssel, két hatalmas aktacsomót mutat fel.

*Wallisch* és *Holló* szinte egyszerre kiáltanak fel: *Akta! Az a baj!*

Végül is a Néptanács a Munkásbiztosító mindkét kérésének a teljesítését javasolta a kormánybiztosnak.

## Szivarkahüvelyek, képeslevelezőlapok, levélpapírok

a legjobb minőségben, a legnagyobb választékban és a legolcsóbb leszállított árak mellett kaphatók

a „Médi Specialité” higiénikus szivarkahüvely főrakárában

Szeged, Jókai-utca 11. szám.

219

Telefon 15—20. sz.

Viszontelárusítók részére a legolcsóbb bevásárlási forrás.